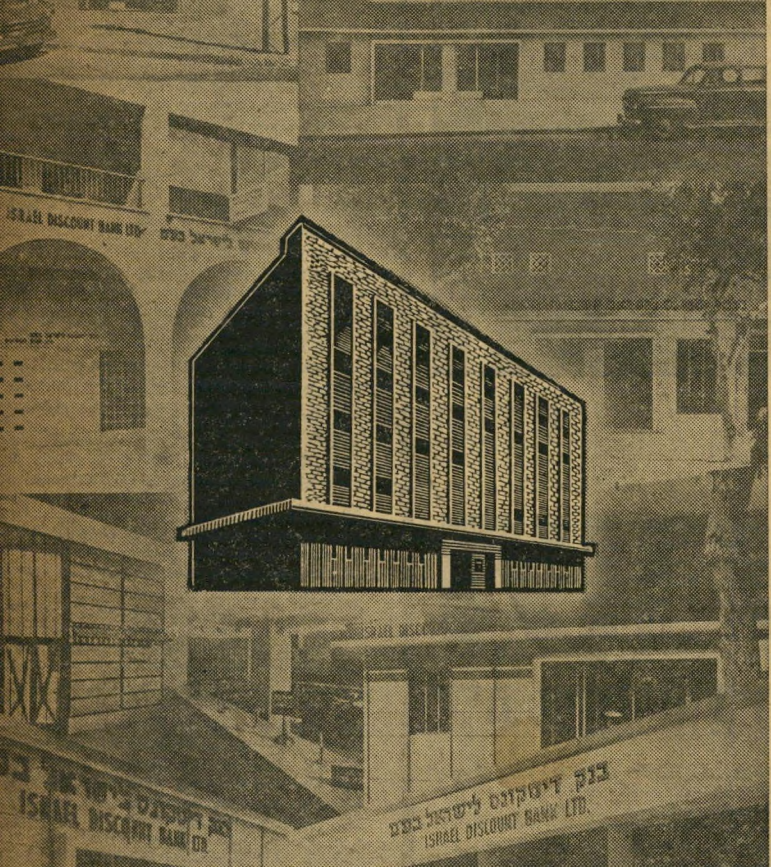


סניפים בכל רחבי הארץ...



בנק דיסקונט

לישראל בע"מ

כשחילק בין נאמניו שני מיליון לירות יותר מן הרגיל.

● רבים מקבלי ההלוואות אינם נדי רשים להחזירן, בגלל נאמנותם האישית לוייגר ולגוש.

כשנדרש להוכיח את טענותיו, גימגם ה-פקיד. הוא ידע כי טענותיו נכונות, לא טרח להכין את ההוכחות המפורטות שישכנעו את חברי הועדה באמיתותן. "אם יביאו את ספרי החשבונות של משען, אוכל להצביע על המקומות המראים את זיופי החשבונות" הציע.

לחברי ועדת הביקורת ההסתדרותית לא היה מספיק אמון בדבריו. הם דחו את ההצעה. גם בקשה להפסיק את עבודת וייגר עד לסיום החקירה, כפי שמקובל ב-מקרים אלה, הוסרה מן הפרק. השבוע הגיעה ועדת החקירה ההסתדרותית לסיכום הדיון, אף כי לא הספיקה עדיין לחתום על מסמכה רשמית: "אין בסיס להאשמות נגד וייגר", קבעו החוקרים ה-הסתדרותיים.

וייגר יצא זכאי. אולם המנהל הכללי של משען, הנוהג כל שבוע לערוך סיור במפי עלי מיסדו, לבדוק את יעילותם, לא היה יכול השבוע לשמוח על ההחלטה האחרונה. כי על שולחן עבודתו, בדירתו בת שלושת החדרים ברחוב כצנלסון, מצא מכתב אנונימי חדש, שהעיד כי מלחמת מעילי-העור נגדו עשויה להימשך.

כתב בעל המכתב: "אם אתה חושב כי סיימת עם החקירות, הרי שאתה טועה. בור-שטיין הוא פקיד חסר נסיון, שלא ידע לנהל נגדך את המערכה. לא כן אנתנו. בידינו, קבוצת פקידים משען, הוכחות למעשים בלתי מוסריים אשר יכריחו אפילו את ידידיך הטובים להודות כי מעשי הפקידות הם מעשים מושחתים. האשמותינו חמורות ביותר. בעיקר חמורה בעינינו השיטה, לפיה מקבלי ההלוואות הם חברי מפא"י, אריסים בדוכסר-יותיהם של שרגא נצר, אורי אלפרט וא-חריים.

"אנו מואסים בשיטה לפיה ניתנו לה-אות לפועלים, כדי שיצביעו בבחירות בעד מפא"י — מבלי שהלחים "הנאמנים" העו-שים את רצונך ורצון חבריך יאלצו אפילו להחזיר את הקרן של ההלוואה, שלא לדבר כבר על הריבית.

"אבחר לך דוגמה אחת, מקרה רגיל ו-בלתי חמור במיוחד, כדי להוכיח שהחומר הנמצא תחת ידינו אינו עורבא פרח, אלא חומר רציני וניתן להוכחה: אדם בשם נסים סינוני, משכונת-התקווה, רחוב יחיעם 5, קיבל בהמלצת מכיר סניף מפא"י במקום, גד אבו, הלוואה בסך פועט של 25 לירות. תאריך קבלת ההלוואה הוא ה-2 לחודש נובמבר. התירוץ לתת לו את ההלוואה: לכבוד החג. ואנחנו שואלים אותך — איזה חג? חג הבחירות, שהתקיימו בשלישי לנר-במבר, יום הבחירות?"

"לפי מיטב הכרתנו מעשים מסוג זה מכ-תימים את שמה הטוב של מפלגת פועלי ארץ-ישראל, בעיני מאות אלפי חברי ההס-תדרות. ולכן, כדי למנוע גילויים בלתי נעימים, אנו מציעים כי תגיש את הת-פטרותך, מבלי שנצטרך לעשות זאת עליידי הגשת שורת הוכחות על מעשי השחיתות הנעשים בפקידותך."

עד סוף הקריירה. היתה זאת קריאת-תגר חדשה כלפי וייגר. כי המכתב אילץ אותו להיכנס למערכה חדשה לסיחור שמו. הוא ידע גם שהמערכה החדשה תהיה קשה מקודמתה. כי מעילי-העור שחידש אותה, גבר צעיר שהיה חבר מפ"ם ופרש ממנה לפני שנה, התכונן לנהל אותה עד לסיום הקריירה של המנהל הקשיש.

חיפה

חושי חוש

אכא חושי רתח. גילוי הסוד של אסון הכרמלית בהעולם הזה (1174) נפל על חיפה כרעם ביום בהיר, על אף כל מאמציו של חושי להשתק את הפרשה. במשך חמישה שבועות סירב לדבר עם איש על הרכבת התחתית, דובריו התחמקו מלענות על שא-לות העתונאים בנושא זה, ואפילו חברי מועצת העירייה לא זכו לכל תשובה לשא-לותיהם.

גילויי העולם הזה הפכו שיחת-היום לא רק בחיפה, ונוסעים רבים חששו להשתמש בנרמלית. אל העובדות שפורסמו בהעולם הזה נוספו תיאורים דמיוניים, שעברו מפה לאוזן. תחילה ניסו עיתונים אחרים להמשיך את שיתקם, כאילו לא הצביע העולם הזה על אחת השערוריות המחפירות ביותר ב-תולדות חושיסטאן. אך התסיסה הכללית לא איפשרה להם לשתק, ואחדים מהם החלו (המשך בעמוד 12)

"אני יודע שאתה כתבת את המכתב", הפתיע את בורשטיין הנבוך. "למה אתה מסתתר? אם יש לך אילו טענות נגדי תפנה בגלוי למוסד לביקורת, ותגיד מה שיש לך להגיד. אל תפחד. אני לא אפטר אותך." בורשטיין הודה כי המכתב נכתב ביוזמתו, סירב לגלות מי ניסח אותו. הוא פנה אל המוסד לביקורת של מפא"י, הפעם בש-מו המלא. דרישתו: לחקור את פעילותו הכספית של זאב וייגר.

שיחה בבית-קפה. היתה זו אחת החקירות הקצרות ביותר בתולדות המוסד לביקורת. בורשטיין השמיע בשטף את טע-נותיו, דרש לפטר את חברי הנהלת משען. אולם המוסד לביקורת לא רצה להיכנס עמוק מדי לחקירה נגד המוסד בעל העוצמה הכלכלית האדירה: חבריו החליטו להפסיק את הדיון בתלונה.

"כל הפרשה הזאת אינה ענין שלנו", הסביר שדמי באדיבות לבורשטיין הממור-מר. "אם אינך מרוצה מהחלטתנו, פנה ל-הסתדרות. זה ענין שלהם, ולא ענין פנימי של מפא"י."

המשיך חבר אחר של הועדה להטיף מוסר: "דבר אחד שלא תעזו לעשות: אל תנסה לפרסם את הפרשה בעתונות, עד לסיום החקירה. אם בכל זאת לא תשמע



אישי-משען בורשטיין לא טרח לאסוף הוכחות

בקולו, המשיך לאיים על בורשטיין, "אל תתפלא אם יעיפו אותך מן העבודה."

בורשטיין, שדאג לגורל משפתתו, הודה על העצה. כשעזב את הישיבה, שמע כיצד שאל אחד מחברי הועדה את וייגר: "מדוע בורשטיין להוט כל כך להתנפל עליך?" מנהל משען לא ידע להשיב.

כעבור יומיים התגלתה לפתע סיבת תוק-פנותו של בורשטיין, כאשר אחדים מצעירי הגוש עקבו אחרי הפקיד שנכנס לבית-קפה ברחוב בן-יהודה בתל-אביב, לא רחוק ממר-כו מפא"י. הם גילו גם מה הריץ את הפקיד לקצה הפגוני של העיר: ליד אחד השול-חנות נפגש בורשטיין המשופם עם שנים ממעילי-העור, יוזמי ההתקפה על וייגר. הם הורו לו להגיש תלונה נוספת להס-תדרות, להאשים את וייגר בהעלמת כספים ממס-ההכנסה.

הבלשים הצעירים שהאונו לשיחה גילו גם מה היתה ההוראה שמסרו מעילי-העור לבורשטיין. אילו ידע עליה מזכיר מפא"י יוסף אלמוגי, היה נדהם. כי על פי עצתם נפגש בורשטיין עם עורך-דיון, הידוע כמתנגד קיצוני של מפא"י, קיבל ממנו הד-רכה מקצועית.

החג: בחירות. ביוזמתו של עורך-הדיון זירז בורשטיין את הגשת תלונתו ל-ועדת הביקורת של ההסתדרות. בניגוד ל-חקירה הפנימית הקודמת במפא"י, ניתנה הפעם לבורשטיין ההזדמנות לפרט את טע-נותיו:

● משען גיהלה רישומים כוזבים בספרי החשבונות שלה, על מנת להתחמק מתשלום מס-הכנסה, כפי שדורש החוק. זאב וייגר אחראי לכך. הוא ניסח את חשבון ההוצאות של הפקידים הנאמנים לו, הפחית סכומים אלה מתשלום המס. ● וייגר עובר על התקציב החודשי המ-אושר לו, הגיע לשאף בשנת הכספים 1958,

המתרוך למצעי בגרות

מבריא, מנקה ומרענן את עור פניכם תוך זמן קצר!

2.55 ש"ח

CLEO CHEMICAL LABORATORIES

קומון-סנס COMMON SENSE

משמיד באחריות מקקים (ג'וקים)